

БАБУСИНА НАЛИВКА

Як глиною помазану долівку,
Як стіл святковий в світлі каганця,
Я пам'ятаю бабину наливку
На покуті між колосків вінця.

Бувала із смородини чи вишні,
Немов нектар і зовсім не хмільна,
В соку своєму ягідки колишні □
Смачна, солодка й дуже запашна.

Перед Різдвом бабуся нас чекала □
Вечерю по традиції несли,
Наливкою своєю частувала,
Та все старіла, поки ми росли.

Карбованця, а то і мідяками,
Бо що в старенької тоді було?
Давала всім, прощаючись із нами,
Хустинкою втираючи чоло.

До старості своєї пам'ятаю
Те, що ціню з свого дитинства сам,
Святі традиції із мого краю,
Як найдорожче, в спадок передам.

Ото ж зроблю онукові наливку,

Поставлю у Святвечір перед ним,
Щоб пам'ятав він дідову домівку,
Згадав колись онукам вже своїм.

Дата написання вірша: 2021-01-19